

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekendéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

► **B**

A TANÁCS KERETHATÁROZATA

(2002. június 13.)

a közös nyomozócsoportokról

(2002/465/IB)

(HL L 162., 2002.6.20., 1. o.)

Módosította:

Hivatalos Lap

	Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u> Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/211 irányelve (2022. február 16.)	L 37	1	2022.2.18.

A TANÁCS KERETHATÁROZATA

(2002. június 13.)

a közös nyomozócsoportokról

(2002/465/IB)

1. cikk

Közös nyomozócsoportok

(1) Kölcsönös megállapodás alapján két vagy több tagállam illetékes hatóságai közös nyomozócsoportot hozhatnak létre meghatározott célra és korlátozott, de közös megegyezéssel meghosszabbítható időtartamra annak érdekében, hogy a csoportot létrehozó egy vagy több tagállamban bűnügyi nyomozást folytasson. A csoport összetételét a megállapodásban határozzák meg.

Közös nyomozócsoport létrehozására különösen olyan esetekben kerülhet sor, amikor:

- a) bűncselekmények felderítésére irányuló nyomozás során egy tagállamnak bonyolult és nagy ráfordítást igénylő, más tagállamokat is érintő bűnügyi nyomozást kell folytatni;
- b) több tagállam folytat olyan bűncselekmények felderítésére irányuló nyomozást, amelyek körülményei az érintett tagállamok összehangolt és egyeztetett fellépését teszik szükségessé.

Közös nyomozócsoport létrehozását bármely érintett tagállam kérheti. A csoportot az egyik olyan tagállam területén hozzák létre, amelynek a területén a nyomozást előreláthatólag folytatni kell.

(2) A közös nyomozócsoport létrehozására irányuló megkeresésnek az Európai Kölcsönös Jogsegélyegyezmény 14. cikkének és az 1974. május 11-i jegyzőkönyvvel módosított, 1962. június 27-i Benelux Szerződés 37. cikkének vonatkozó rendelkezéseiben említett információkon kívül tartalmaznia kell a csoport összetételére vonatkozó javaslatokat is.

(3) A közös nyomozócsoport tevékenységét a csoportot létrehozó tagállamok területén a következő általános feltételekkel végzi:

- a) a csoport vezetője azon tagállam bűnügyi nyomozásban részt vevő illetékes hatóságának a képviselője, amely tagállamban a csoport tevékenykedik. A csoport vezetője a nemzeti joga alapján őt megillető hatáskör korlátain belül jár el;
- b) a csoport tevékenységét annak a tagállamnak joga szerint végzi, amelyben tevékenykedik. A csoport tagjai feladataikat az a) pontban említett személy vezetésével látják el, figyelembe véve a saját hatóságaik által a csoport létrehozásáról szóló megállapodásban meghatározott feltételeket;
- c) az a tagállam, amelynek területén a csoport tevékenykedik, gondoskodik a csoport munkájának végzéséhez szükséges szervezeti feltételek megteremtéséről.

▼B

(4) E kerethatározatban a közös nyomozócsoport azon tagjainak elnevezése, akik nem a csoport működési helye szerinti tagállamból érkeztek, a csoportba „kiküldött” tagok.

(5) A közös nyomozócsoportba kiküldött tagok jogosultak jelen lenni a csoport működése szerinti tagállam területén fogatosított nyomozási cselekményeknél. A csoport vezetője ugyanakkor különleges okok alapján, a csoport működése szerinti tagállam jogával összhangban, ettől eltérően is dönthet.

(6) A közös nyomozócsoportba kiküldött tagokat a csoport vezetője – a csoport működése szerint tagállam jogával összhangban – megbízhatja meghatározott nyomozati intézkedések végrehajtásával, ha azt a csoport működési helye szerinti tagállam és a kiküldő tagállam illetékes hatóságai jóváhagyták.

(7) Amikor a közös nyomozócsoportnak a csoportot létrehozó tagállamok egyikében kell nyomozási cselekményeket fogatosítania, az érintett tagállam által a csoporthoz kiküldött tagok megkereshetik saját illetékes hatóságait, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket. Ezeknek az intézkedéseknek a megtételét az érintett tagállamban ugyanolyan feltételek szerint mérlegelik, mintha azokat nemzeti nyomozás keretében kérték volna.

(8) Amikor a közös nyomozócsoport a nyomozócsoportban részt nem vevő tagállamtól vagy harmadik államtól igényel segítséget, a csoport működési helye szerinti tagállam illetékes hatósága a vonatkozó nemzetközi jogi megállapodásoknak vagy megegyezéseknek megfelelően jogsegély iránti megkeresést terjeszthet elő a másik érintett állam illetékes hatóságánál.

(9) A közös nyomozócsoport kiküldött tagja, nemzeti jogával összhangban és saját hatáskörének keretein belül, a csoport által büntetőügyben végzett nyomozások elősegítése céljából a csoport számára olyan információkat szolgáltatathat, amelyek az őt kiküldő tagállamban állnak rendelkezésre.

(10) A közös nyomozócsoport tagja vagy kiküldött tagja által a csoport tagjaként jogszerűen megszerzett olyan információkat, amelyek egyébként nem hozzáférhetőek az érintett tagállam illetékes hatóságai számára, a közvetkező célokra lehet felhasználni:

- a) azokra a célokra, amelyekre a csoportot létrehozták;
- b) más bűncselekmények felderítése, nyomozása és büntetőeljárás lefolytatása céljából annak a tagállamnak az előzetes hozzájárulásával, amelytől az információt beszerezték. E hozzájárulás megtagadására csak olyan esetekben kerülhet sor, amikor a hozzájárulás megadása veszélyeztetné a nyomozás lefolytatását az érintett tagállamban, vagy olyan esetben, amelyben az érintett tagállam megtagadhatná a kölcsönös jogsegélyt.
- c) a közbiztonság közvetlen és súlyos veszélyeztetésének a megelőzése céljából és a b) pont rendelkezéseinek sérelme nélkül, amennyiben ennek alapján nyomozás indul;
- d) egyéb célok elérésére, amennyiben a csoportot létrehozó tagállamok ebben megállapodtak.

▼M1

Amennyiben az első albekezdés b), c) és d) pontjában említett célokból felhasznált információk személyes adatokat tartalmaznak, azok kizárólag az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel⁽¹⁾ és különösen annak 4. cikke (2) bekezdésével, valamint 9. cikke (1) és (3) bekezdésével összhangban kezelhetők.

▼B

(11) E kerethatározat nem érinti a közös nyomozócsoportok létrehozására vagy működésére vonatkozó egyéb, meglévő rendelkezéseket vagy megegyezéseket.

(12) Addig a mértékig, amíg az érintett tagállamok joga vagy a tagállamok között hatályban lévő nemzetközi megállapodások lehetővé teszik, meg lehet állapodni arról, hogy részt vehessenek a csoport tevékenységében olyan személyek is, akik nem a csoportot létrehozó tagállamok illetékes hatóságainak a képviselői. Ilyen személyek lehetnek például az Európai Unióról szóló szerződés rendelkezései szerint létrehozott szervek tisztviselői. A csoport tagjaira és kiküldött tagjaira e kerethatározat alapján ráruházott jogok ezeket a személyeket nem illetik meg, hacsak a megállapodás kifejezetten másként nem rendelkezik.

*2. cikk***A tisztviselők büntetőjogi felelőssége**

Az 1. cikk rendelkezéseiben említett tevékenységek során azok a tisztviselők, akik nem a működés helye szerinti tagállamból, hanem másik tagállamból érkeztek, a sérelmükre vagy általuk elkövetett bűncselekmények tekintetében a tevékenység helye szerinti tagállam tisztviselőivel azonos elbánásban részesülnek.

*3. cikk***A tisztviselők polgári jogi felelőssége**

(1) Amikor valamely tagállam tisztviselői a 1. cikk rendelkezéseinek megfelelően egy másik tagállam területén tevékenykednek, az általuk eljárásuk során okozott károkért az előbbi tagállam annak a tagállamnak a joga szerint felel, amelynek területén e tevékenységet végzik.

(2) Az a tagállam, amelynek területén az (1) bekezdésben említett kár bekövetkezett, a kárt ugyanolyan feltételek mellett téríti meg, mintha azt a saját tisztviselői okozták volna.

(3) Az a tagállam, amelynek tisztviselői egy másik tagállam területén valakinek kárt okoztak, teljes mértékben megtéríti ez utóbbi tagállamnak az általa a károsultaknak, illetve a károsult személyek jogán jogosult más személyeknek kifizetett kártérítés összegét.

(4) Az (1) bekezdésben szabályozott esetben – harmadik személyekkel szemben fennálló jogai gyakorlásának sérelme nélkül és a (3) bekezdésben foglalt rendelkezés kivételével – minden tagállam lemond az olyan károk megtérítésének igényléséről, amelyet egy másik tagállamtól szenvedett el.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

▼B*4. cikk***Végrehajtás**

(1) A tagállamok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy ennek a kerethatározatnak 2003. január 1-jéig megfeleljenek.

(2) A tagállamok közlik a Tanács Főtitkárságával és a Bizottsággal azon rendelkezések szövegét, amelyekkel az e kerethatározatból fakadó kötelezettségeket nemzeti jogukba átvitték. E tájékoztatás és más információk alapján a Bizottság 2004. július 1-jéig jelentést nyújt be a Tanácshoz e kerethatározat végrehajtásáról. A Tanács megvizsgálja, hogy a tagállamok mennyiben felelnek meg e kerethatározatnak.

*5. cikk***Hatálybalépés**

Ez a kerethatározat az Európai Közösségek Hivatalos Lapban való kihirdetésének napján lép hatályba. Hatályát veszti, amint az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezmény az összes tagállamban hatályba lépett.